

NÁBOŽENSKÁ SLOBODA NA SLOVENSKU JE NAĎALEJ OUT

Boh si želá slobodu - malý duchovný biblický náhľad na otázku slobody

Šíreniu evanjelia vyhovuje slobodné prostredie a skutočná demokracia v pravom slova zmysle rozvinutá.

Taká, keď štát, ani žiadna iná inštitúcia do tohto, výhradne individuálneho práva svedomia svojich občanov nezasahuje, alebo toto právo nijakým spôsobom neobmedzuje.

Nikto si nemôže robiť nárok posúdiť, čo je duchovne správne alebo nie, nemá od Boha k tomu mandát.

Patrí to výlučne do vzťahu Boh a človek.

V dejinách ľudstva bolo zopár pokusov, našli sa takí, ktorí sa považovali za kompetentných, vytvárali sa komisie, inštitúcie, výbory a nikdy to nedopadlo dobre.

Najlepšie je, ak sa človek nehrá na Boha, ale prenechá úlohu arbitra na Boha.

Kain sa považoval za schopného posúdiť obeť svojho brata a usúdil, že najlepšie bude pre život na Zemi sa ho zbaviť, vyriešil náboženskú nesúrodosť a odlišnosť

tak, že svojho vlastného brata Ábela mimochodom Bohom ospravedlneného a prijatého- zavraždil. Náboženská nejednotnosť vyriešená.

Kainova ekologicko-náboženská obeť dostala zelenú, zariadil si to tak, že nikto z ľudí neprotestoval, ani vlastní rodičia,

Boh svoj ľud vyslobodil nadprirodzeným spôsobom

obhájal svoje počínanie, komunita aj rodina mu spapkali jeho odôvodnenie, riešenie..., ale Boh nie!

Odsúdil jeho počínanie, pokarhal ho, označil ....Kain sa stal štvancom, plným prekliatia.

Jozefovi bratia nevedeli akceptovať v kmeni svojho otca Jakoba svojho brata, charismatického Jozefa s náboženským presvedčením a vierou,

že Boh hovorí, a to dokonca aj cez sny, tak sa rozhodli zabiť ho -na poslednú chvíľu na príhovor "speakera" komunity Júdu, ktorý bol najhumánnejší (ale aj najekonomickejší -predajme ho), nechcel preliať krv brata, ho len pozbavili práv na slobodu, dôstojnosti človeka a predali ho ako zvieru za otroka.

Odôvodnili si to, oni boli predsa väčšina a ich náboženské cítenie jednomyseľne zavrhovali takú "duchovnosť", ktorú praktizoval Jozef, ten sektár a bludár, "do cisterny s ním." (1M. 37,1-30)

Mohol by som pokračovať....

Boh si vyslovene želá a žiada slobodu.

Aby mohlo prísť Božie požehnanie na krajinu, musí byť v nej maximálna miera slobody. To by mal vedieť, vážiť

si a o to stáť každý úprimný kresťan.

Mal by si ju želať pre seba a dopriať ju v plnej miere aj pre blížneho - spoluobčana svojej krajiny, ak má naozaj lásku.

Ak ju s neskrývanou radosťou svojmu blížnemu upiera, prezrádza to o ňom to, biblickou rečou povedané, akým duchom je naplnený.

Bez ohľadu na spirituálne pozadie

týchto postojov a motívov, však Boh nikoho nenecháva na pochybách, keď vyjadruje jasne v Biblii ústami jedného z najväčších apoštolov sv. Pavla, že máme byť slobodní a že nikoho viera nemá byť obmedzená a musí sa prijímať slobodne a musí byť zabezpečený rámec slobôd pre jej vykonávanie v spoločnosti v plnej miere pre každého jedného občana.

"Tak tedy stojte v slobode, ktorou nás Kristus oslobodil, a nepriahajte sa zase do jarma rabstva."

Gal. 5,1

"Si povolaný jako sluha? Nedbaj na to; ale ak tiež môžeš byť slobodný, radšej použi."

1Kor. 7,21

Ba nás vyzýva k tomu, aby sme stáli v slobode a maximálne využili slobodu, ktorú nám dáva ako dar.

Viera nemôže byť vynútená, rodí sa ako slobodné rozhodnutie v srdci človeka na Božie volanie.

Veď práve preto prišiel Ježiš, aby nás oslobodil.

"Lebo zákon Ducha života v Kristu Ježišovi ma oslobodil od zákona hriechu a smrti."

Rim. 8,2

"A Duch a nevesta hovoria: Príjdi! A ten, kto počuje, nech povie: Príjdi! A kto žízni, nech príjde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo."

Zj. 22,17

Samozrejme, v prvom rade ide o vnútornú slobodu od hriechu, skazenej prirodzenosti, ale v samej podstate nám to poukazuje na to, v akej úcte má Stvoriteľ, veľký Boh Otec, slobodu. Aký je štedrý a veľkorysý a vždy si želá, aby človek vstúpil s Ním do obecnstva len a len na základe slobodného rozhodnutia a nie na základe donútenia, vynútenia či už priameho, alebo nepriameho použitím mocenských pák.

Alebo nastavením parametrov a mechanizmov v spoločnosti tak, aby hľadač Boha, natrafil na niektorú mocenskú náboženskú kliku, maximálne zvýhodnenú

Socha slobody v USA je symbolom skutočnej demokracie

oproti ináč veriacim ľuďom.

Boh je tá najslobodnejšia Bytosť. Bytosť, ktorá stvorila z lásky a pre lásku človeka na svoj obraz. A obdaroval ho takou mierou slobody, že ten sa mohol dokonca rozhodnúť pre život bez Neho, aj keď mu to prinieslo utrpenie, bolesti, poníženie a oddelenia od večného života.

Boh nechal človeka a necháva ho slobodne sa rozhodnúť.

To len po moci bažiaci, úzkoprsí ľudia hrajúci sa na Boha, upierajú človeku možnosť slobodne sa rozhodnúť, čo zároveň svedčí o tom, komu slúžia.

Lebo Božia láska vždy dáva slobodu.

Márnotravný syn (Luk. 15.11-32) nebol zadržaný v dome svojho otca násilím, ani žiadnou legislatívou, ani žiadnou inou mocou. Otec (obraz Boha) mu dal slobodu, aj keď vedel veľmi dobre, ako dopadne, aj keď sa syn strašne mýlil a kráčaľ do záhuby.

Taká je pre Boha a Jeho lásku dôležitá slobodná voľba.

Nezasahuje do nej, neobmedzuje ju.

Láska nutne potrebuje slobodu.

Ak niekde nie je možnosť slobodne sa rozhodnúť, alebo je pre túto možnosť

človek trestaný, vydieraný, prenasledovaný iným človekom, tak to nie láska a vždy za tým stojí diabol.

Až keď sám márnotravný syn rozpoznal, aký je rozdiel medzi bezuzdnou deštruktívnou slobodou -ktorá vedie do otroctva, závislosti, poníženia, devastácie a pošliapania ľudskej dôstojnosti nesúcej obraz živého Boha- a skutočnou slobodou krásneho Božského života, až keď sa rozhodol sám, zo svojho slobodného

Tyran - faraón vybudoval nádherné pyramídy

Každá ríša, ktorú nebudoval Boh sa rozpadne, ostanú len jej symboly

rozhodnutia vrátiť k otcovi, až vtedy otec vstúpil do jeho situácie a pomohol mu opäť nájsť miesto v dome a žiť nádherný nový život.

Takto koná láska - pravá Láska - dávajúca slobodu, konajúca len a len v rámci slobody.

Vyviera z Božej podstaty.

Dať a dávať slobodu je božské....

Vidíme, ako ďaleko má naša spoločnosť k Bohu.

Bol v dejinách jeden panovník (nielen jeden, bolo ich viac) v jednej, na svoju dobu vznešenej, kultúrne veľmi vyspelej a oslňujúcej civilizácie, panovník biblických rozmerov, ktorý sa nazdával, že vládne z Božej moci, ba dokonca sa nechal volať Bohom na zemi, bol vládcom a najvyšším kňazom v jednej osobe. Vládal pomocou náboženského systému, pomocou kňazov a prisluhovačov svojho nábožensko-politického systému, pošliapavajúc práva a dôstojnosť ľudí vo svojej ríši.

Upieral práva celému jednému národu, ktorý si zotročil a bránil mu v slobodnom a dôstojnom uctievaní Boha takým spôsobom, ako si to všemohúci a suverénny Boh želal a od svojho ľudu vyžadoval.

Bol to obyčajný tyran a uzurpátor, aj keď vybudoval stavby, ktoré dodnes všetky kultúry objavujú, mám na mysli pyramídy a pod.

Ako riešil Boh tento problém.

Svoj ľud, ktorý ten despota zotročoval a bránil mu v slobodnom praktizovaní viery, "VYSLOBODIL" nadprirodzeným spôsobom.

Ten tyran sa volal "faraón", ríša niesla meno Egypt a ľud, ktorý Boh vyslobodil, aby Mu slúžil sa volal Izrael.

Vysloboditeľom Božieho ľudu, hlasom

Božím na Zemi, bol pokorný služobník Boží, "Mojžiš."

Tyranova armáda, mocenská klika, sláva jeho ríše a všetko, čo miloval sa rozpadli, zahynuli.

Ako vždy, v každom prípade, dejiny sa opakujú, len človek sa nie a nie poučiť.

Stále povstanú noví väčší, menší, diktátori, či elity skrývajúci sa za hlas nevedomej, dezorientovanej, davovej väčšiny.

Zdravie spoločnosti, štátu, ríše poznáť podľa toho, ako sa stavia spoločnosť k svojim menšinám a keďže Boh je Ten, ktorý udržuje vesmír, povoláva a odvoláva panovníkov a všetko riadi, nesie a udržiava slovom svojej moci,

"Nedopustil niktorému človekovi, aby ich utískoval, a karhal kráľov pre nich

Nedotýkajte sa mojich pomazaných a mojím prorokom nerobte zlého!"

Žalm 105,14-15

"ktorý súc odbleskom jeho slávy a obrazom jeho podstaty a nesúc všetko slovom svojej moci a učiniac si skrze samého seba očistenie od našich hriechov posadil sa po pravici Veličienstva na výsostiach"

Žid. 1,3

preto sú z toho dôvodu náboženské menšiny veľmi dôležitým kritériom pre Božiu priazeň, Jeho milosť, zásahy pre ten ktorý štát, spoločnosť, či to už chcú vidieť a brať do úvahy panovníci, alebo nie. Ježiš vždy stojí na strane svojich maličkých, svojich „červíkov“:

"Vtedy im odpovie a riekne: Ameň vám hovorím, že nakoľko ste toho neučinili jednému z týchto najmenších, ani mne ste neučinili."

Mt.25,45

"Nebudeš nasledovať mnohých, pretože ich je mnoho, robiť zlé, ani nebudeš vypovedať pri súde tak, aby si sa naklonil za väčšinou zohnúť pravdu."

2M.23,2

"Nie preto, že by vás bolo viac ako ktoréhokoľvek iného národa, príhul k vám Hospodin a vyvolil si vás, lebo vás bolo menej od všetkých iných národov."

4M.7,7

"Neboj sa červíku Jakobov, hŕstko Izraelova! Ja ti pomôžem, hovorí Hospodin, a tvoj vykupiteľ, Svätý Izraelov."

Iz.41,14

Vieš prečo?

Preto, aby sa CEZ MALOSŤ JEHO VERNÝCH UKÁZALA JEHO VELKOSŤ ASLÁVA.

Boh stále stojí na strane čo najväčšej miery slobody, či si to niekto uvedomuje, alebo nie, či to chce, alebo nie.

A mali by sme byť na strane Boha, ak chceme mať Jeho milosť, priazeň a požehnanie.

Takto rozmýšľa, hovorí, koná Boh Abraháma, Izáka, Jakoba, Ježiš Kristus.

Preto je dôležité, aby sme boli s Ním za jedno aj my.

Verím, že demokraciu Boh dopustil preto, aby satanovi znemožnil ujať sa krutovlády na Zemi a realizovať ju v osobe jedného muža.

Aby pokušenie opojenia mocou, bolo v čo najväčšej miere obmedzené a aby bolo znemožnené padlému človeku s hriešnou prirodzenosťou, tak ľahko prepadajúcemu satanovi a jeho intrigám moci, uchopiť vládu nad inými ľuďmi a oddeliť ich takto od dobrého Boha.

Demokracia je dar a mala by trvať až dovtedy, pokiaľ sa nevráti na Zem Kráľ kráľov a Pán pánov Ježiš Kristus a nevytvorí na zemi Kráľovstvo Božej spravodlivosti.

Del'ba moci je prekážkou satanovi a ním nainfikovaným, po moci bažiacim ľuďom, k vytvoreniu krutej temnej

svetovlády, na čelo ktorej zasadne náboženský charismatický mierotvorca -antikrist- so silným sociálnym cítením, s ponukou vyriešiť najpálčivejšie otázky a problémy ľudstva, aby v poslednej fáze odkryl svoju pravú tvár a rozbehol nevídanú tyranu a totalitu na Zemi, aká ešte na Zemi nebola.

Boh si želá slobodu a demokraciu. A tá si vyžaduje náboženskú slobodu.

Len u nás, ešte aj po 20 rokoch, sa nevieme dočkať legislatívnych zmien, ktoré by zabezpečili rovnaké práva všetkým ľuďom, túžiacim slúžiť Bohu najlepšie ako vedia podľa svojho poznania, presvedčenia, vedomia, cítenia a svedomia.

Stav na Slovensku - demokracia stále zaostáva za modernými demokraciami - diktát náboženskej politickej väčšiny

O tom, že náboženská sloboda na Slovensku zostáva naďalej na úrovni nerozvinutých demokracií alebo minimálne o niekoľko storočí dozadu za modernými rozvinutými demokratickými štátmi, rozhodol Ústavný súd SR tým, že zamietol podanie Generálnej prokuratúry SR, ktorá nový sprísnený zákon o cirkvách a náboženských spoločnostiach napadla.

Náboženská sloboda, síce zaručená ústavou, no jej výkon bližšie určený spomínaným zákonom značne obmedzuje a znevýhodňuje v právach ľudí, ktorí sa slobodne rozhodli prežívať a vyjadrovať svoju vieru v iných ako historických cirkvách a tiež v cirkvách, ktoré svoju registráciu získali už pred rokom 1989, skompromitovaných spoluprácou s bezbožným komunistickým ateistickým režimom, ktorý tu vládol pred spomínaným rokom 1989.

Ak by sme pozreli na znenie nového zákona o registrácii cirkví a náboženských spoločností na Slovensku, tak by sme zistili, že novým kritériám z celkového počtu 18-tich registrovaných cirkví na Slovensku, by vyhovelo novým podmienkam maximálne len 5 historických cirkví. Zákon o registrácii totiž vyžaduje, aby k

žiadosti o registráciu bolo pripojených 20 000 podpisov občanov s čestným vyhlásením, že sú jej členmi.

Pokiaľ by došlo k novej registrácii všetkých cirkví a náboženských cirkví, tak by ostatných povedzme 13 cirkví zostalo mimo arénu legality, stratili by všeobecné spoločenské uznanie, ktorému sa tešia teraz a dostali by sa do nezávideniahodného postavenia, v

neboli v spoločenskom postupe a kariére v novej dobe znevýhodnení), sú zaregistrované, aj keď nespĺňajú ani zďaleka limity predpísané novou literou zákona, ale ani starou.

Tvorcovia zákona na nich totiž pamätali, lebo v zákone je jasne vyjadrené, že tie cirkvi, ktoré boli zaregistrované pred rokom 1990, tie automaticky získavajú právny status cirkvi zo všetkými výhodami.

Prečo tá štedrosť veľkorysosť a neprimerané výhody pred ostatnými kresťanmi?

Odpoveď je prostá, veľmi jednoduchá....

Odmena za spoluprácu a lojalnosť komunistickému režimu, prenasledujúcemu, kriminalizujúcemu a vraždiacemu milióny kresťanov po celom svete z ideologických dôvodov.

Žiaden zázrak alebo Božia milosť, ako sa to snažia demagogicky, zneužívajúc zbožnosť a úprimné cítenie svojich vlastných ovečiek vysvetľovať niektoré cirkvi a ich predstavitelia.

Je to smutné, že mnohým milým kresťanom, pôsobiacim v takýchto cirkvách to nedochádza a neprekáža im temná skompromitovaná minulosť ich cirkvi, poznačená aktívnou spoluprácou s bezbožným diabolským, existenciu Boha popierajúcim režimom.

Zato registrácia nových cirkví im neskutočne vadí, uznanie bratov kresťanov a umožnenie im slobodne pôsobiť v spoločnosti im nie je po chuti.

Ako keby v živote nepočuli "milovať budeš blížneho ako seba samého".

Potichučky si užívajú benefity, ktoré im štát poskytuje.

Zatiaľ sa takto občania SR, prežívajúci vieru vo svojom vlastnom štáte stávajú druhotriednymi občanmi, podozriví na každom kroku, majúci takmer horší štatút, ako majú utečenci prichádzajúci z cudziny a získavajúci politický azyl na Slovensku, lebo boli prenasledovaní vo vlastnej zemi.

.... pokračovanie v čísle 2/2010

zdroj: internet

Stalin

Hitler

Nero

Ramzes

Dracula

Ceausescu

Diktátory a ich ríše padli - sloboda a demokracia žije a bude žiť!

ktorom sa nachádzajú tie cirkvi, ktoré získali právnu subjektivitu až po roku 1989 a to maximálne v podobe nadácií alebo občianskych združení.

Ako to je možné, že cirkvi, ktoré dokážu preukázať maximálne niekoľko sto alebo povedzme 2-4 tisíc členov (ktorých mimochodom získali nie z presvedčenia, ale z toho dôvodu, že ľudia po zmene režimu sa len utiekali kdesi umiestniť, lebo pochopili, že nastúpila iná ideológia a rýchlo treba preukázať členstvo v nejakej cirkvi, aby